לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

פרשת החודש

שבת קודש פרשת ויקהל / פקודי – כ"ט אדר תשפ"א որժույթ Shabbos Parshas Vayakhel / Pekudei - March 13, 2021

הדלקת נרות שבת - 5:42 | זמן קריאת שמע / מ״א - 8:32 | זמן קריאת שמע / הגר״א - 9:08 | סוף זמן תפילה/הגר״א - 10:08 זמו לתפילת מנחה גדולה –12:36 ו שקיעת החמה שבת קודש–6:01 ו מוצש״ק צאת הכוכבים–6:51 ו צאה״כ / לרבינו תם – 7:13

דכתיב 'ואת תורת החטאת' ו'ואת תורת האשם'? כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת, וכל העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם'. וכעין זה איתא במדרש (שיר השירים רבה פרשה ד): 'אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע אין לנו לשון זהורית ושעיר המשתלח, אמר להם כחוט השני שפתותיך, רחישת פיר חביבה עלי כחוט השני של זהורית. ר' אבהו אמר עלה (הושע יד) 'זנשלמה

פרים שפתינו', מה נשלם תחת פרים ותחת שעיר המשתלח שפתינו' עכ"ל. על פי הדברים י״ל שבבוא משה להורות את בני ישראל על דבר העבודה לעשיית המשכז כבר ראה בנבואתו שיבואו ימים שבהם תהיה המשכז ממושכז בעוונותיהם של ישראל. ולא תהיה ביכולתם לעשות נחת רוח לעילא על ידי עבודת בית המקדש על כן רמז באותו מאמר האיך יתוקן ענין המשכן והמקדש באלו הימים.

זהו המכוון באמרו אל בנ": 'לאמר זה הדבר אשר צוה ה' לאמר' כלומר. אם יבואו עליכם זמנים שבהם לא תהיה ביכולתכם לקיים עבודת בית המקדש בפועל עליכם 'לאמר' היינו שתמללו בפיכם את אלו הדברים אשר ציוה אותי ה' לומר לכם. והיינו שתעסקו ב'תורת המשכן והקרבנות' שעל ידה אנו בכלל העוסקים בבניית המשכז ובעבודת הקרבנות. וכמו"כ עליכם לעסוק בעבודת התפילה ב'פה' כי זוהי גם כז בכלל התיקונם הבאים במקום הקרבנות ותהיה לפי זה 'לאמר' היינו אמירת התפילות היא העומדת לישראל במקום 'הדבר אשר צוה ה". וכשם שהתפילות הם במקום תמידין כך הוא תיקון על עצם קיומו של המשכן והמקדש. וכדאיתא בירושלמי (ברכות פ"ד ה"ג) על מאמרו של רבז גמליאל ש'בכל יום אדם מתפלל שמונה עשרה'. וז"ל: 'ולמה שמונה עשרה וכו'. ר' שמואל בר נחמני בשם רבי יוחנז כנגד שמונה עשרה ציווייז שבתורה בפרשת משכז'. עכ״ל. הרי לנו שמכח אלו הברכות נמשכיז בחינות בעולם הממלאים חסרונו של המשכז.

א״ע, כן כשהאדם קטן בוטח על בוראו מאד ומנהיגו הקדוש ברוך הוא בהשגחה עצומה פרטיי' וכשנתגדל בוטח בעצמו. וכמו כז ההשגחה נמעטת מעליו. כמו כז בישראל קודם הים היו מתייראין מן המצרים והיו בוטחים בה' מאד ואחר כר כשנתמעט בטחונם נתמעט ההשגחה מעליהם. ועל זה היו במקדש הכרובים 'כרביא' להיות שהקטנים הם קיום השכינה", עכ"ל.

הרי מבואר שעיקר קיום השכינה היתה אך ורק ממדת הבטחון, וע"כ הכרובים היו כפני קטו. שזהו מורה על מדת הבטחוז כמו שכתב. א"כ נראה לומר. זהו הצד השוה בין סוכה להכרובים, ששניהם מורה על מדת הבטחוז. שכבר האריך כל הספה"ה לבאר מצות סוכה שהיא מורה על מדת הבטחוז. שכלל ישראל היו תור ענני הכבוד. "צילא דמהימנותא". והשי"ת מגינם מכל רעות שבעולם. וכז הוא הדיז לכל מי שבא לחסות בלצלו של השי"ת. שהשי"ת מחסהו. וידוע המדרש (הובא בנפש החיים שער א', ז') ז"ל. "ה' צלך כצלך. מה צלך אם אתה משחק לו הוא משחק לך. ואם אתה בוכה הוא בוכה כנגדך. ואם אתה מראה לו פנים זעומות או מוסברות אף הוא נותו לך כר. אף הקב"ה. ה' צלך כשם שאתה הוה עמו הוא הוה עמר". ע"כ. וזהו ההשגחה של הבוטח בה', כפי שיעור שבוטח בה', זהו השיעור השגחתו. ולפי זה. מובז הייטב דברי הגמ' הלימוד סוכה מכרובים. ששניהם מורה על הבטחוז בהש"ת. והכרובים היו "סוככים". והיינו ההשגחה של הבוטח בהשי"ת.

ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה' לאמר ... (לה-ד) – ונשלמה פרים שפתינו

לרש״י: זה הרבר אשר צוה ה׳ - לי לאמר לכם. הוקשה לו לרש״י על כוונת הכתוב באומרו ב' פעמים 'לאמר'. ולכר ביאר שאיז משמעו של ה'לאמר' הראשוז כמשמעו של שני. הא' פירושו 'כדברים האלה' וכמשמעו בכל מקום. והשני פירושו 'שהדברים נאמרו י כדי שאומר לכם', ולדבריו מתפרש כך הכתוב: 'כדברים האלה דיבר משה אל העם: אלו הדברים צוה אותי השי"ת שאומר לכם'. ואפשר ליישב את הדברים גם בדרך רמז, עפ"י המדרש (במדבר רבה קרח פ' יח) לפרש הכתוב (הושט יד. ג) 'אמרו אליו כל תשא ווז ונשלמה פרים שפתינו' וז"ל: 'אמרו ישראל: רבש"ע בזמז שבית המקדש קיים היינו קריבים קרבן ומתכפר ועכשיו אין בידינו אלא תפילה. טו״ב בגימטריא י״ז, תפלה י״ט רכות. הוצא משם ברכת המינין שתקנוה ביבנה. ואת צמח דוד שתקנו אחריו על שום תהלים כו) בחנני ה' ונסני. ורבי סימוז אומר: 'קח טוב' בגימטריא נפ"ש. אמרו ישראל: שבהמ״ק קיים היינו מקטירים חלבים ואמוריז ומתכפריז, ועכשיו הרי חלבנו ודמינו נפשותינו, יה"ר מלפניך שתהא כפרה עלינו, ונשלמה פרים שפתינו' עכ"ל.

והנה. להשתי דיעות שבמאמר הנזכר מורה לנו הנביא האיר עלינו להשלים ולמלא את החסרוז הנוצר על ידי חורבז הבית והעדר עבודת הקרבנות. לחד מאז דאמר הוא ל ידי התפילות. מאחר שמנין הברכות שבתפילת 'שמונה עשרה' הם כמנין טו"ב. וזהו במאמרו של רבי יהושע בן לוי (ברכות כו:) 'תפילות כנגד תמידין תקנום', ולרבי סימון ממלאים את החסרוז על ידי העסק ב'פה' בתורת הקרבנות. וזהו המכווז לדעתו בכוונת זכתוב 'ונשלמה פרים שפתינו'. וכדבריו איתא בגמרא (מנחות קי.): 'אמר רבי יצחק. מאי

יהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים ... (לו-מ) - בענין ה' מחסי

 ${\sf T}$ גמ' בסוכה (ד. ע"ב) למד מקור שסוכה שאינה גבוהה י' טפחים פסולה מהכפורת. שהשכינה לא ירדה למעטה מי'. עיי"ש. ולכאורה צ"ב מהו הקשר ביז הכפורת לסוכה? אם יש לימוד. ע"כ יש כאז צד השוה ביניהם. והנראה לומר. דהנה בתור המשכז. המקום ובו היתה השראת השכינה, היה בבית קודש הקדשים על גבי הארון מבין שני זכרובים. כדאיתא במדרש (רבה שיר השירים) על הקרא (א. יג): "צרור המר דודי לי ייז שדי יליז" ז"ל. "ביז שדי יליז – זו השכינה שהיתה נתונה ביז שני הכרובים". ע"כ.

וביאר **הגר"א** הגמ' בב"ק (צב. ב): "א"ל רבא לרבה בר מרי מנא הא מילתא דאמרי אינשי: כד הוינז זוטרי לגברי [פרש"י: כשהיינו קטנים היינו חשובים כגברי]. השתא -השישנא לדרדהי [עכשיו שהזהננו הננו שפלים כתינוקות]? אמר ליה. מעיקרא כתיב: ה' הולר לפניהם יומם בעמוד ענו לנחותם הדרר ולילה בעמוד אש להאיר להם. לבסוף כתיב: הנה אנכי שולח מלאך לפניך לשמרך בדרך", ע"כ. וז"ל הגר"א: "כד הוינן זוטרי כו', כמ"ש במדרש (ויק"ר פכ"ה) משל התרנגולת כשהיא קטנה אמה זנה אותה ונותנת בפיה וכשמתגדלת ובאה לאכול עמה מכה אותה לפי שכבר יכולה לזוז

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Relevant Halachos During These Trying Times (47)

Taste Changes From the Virus. Question: My son recovered from the virus, B'H. However, one abnormality remained. Many people lose their sense of taste and then get it back. In his case, a condition developed and when he drinks any fruit-based drink, it has a bitter taste. Even tea and coffee can be problematic. What does he do about Kiddush, Havdalah and Arba Kosos?

Ways to Avoid the Problem: There are ways to avoid most of these issues. He could recite *Kiddush* over wine and give it to his family members to drink, preferably מלא לוגמיי - one cheekful of wine (about 1.6-1.8 oz.), to one listener and a taste to the other listeners. If that won't work, he could combine the drinking of a number of listeners to make up a מלא לוגמע. This is similar to what some people do for Havdalah of Shabbos Chazon when they make *Havdalah* and a child drinks the wine. If the wife makes Kiddush and is motzie him, this works. For Havdalah, he should be motzie her and she should drink, and although there is a Kabbalistic preference for a lady not to drink from the *Havdalah* cup, in cases of necessity, she can. For Arba Kosos on Pesach, he must drink the wine or grape juice himself. For the berachos before and after each kos, he could ask another adult at the table to be *motzie* him, but see further why this is not even necessary.

Halachic Answer to the Problem. The above are ways to avoid

the problem, but if possible, it is important to try to determine the correct halacha to the problem. The source for such an answer would seem to be in **Kitzur Shulchan Aruch** (1): "A chazan who slurps down a raw egg voke to help clear his voice recites a beracha on the egg yoke, because even though he has no pleasure from the taste of the voke, he has pleasure from the nutritional or

filling quality of the egg. From here it seems clear that even if one doesn't have a good taste as long as he eats via mouth a food that is nutritionally beneficial to the body, he still makes a beracha." A Possible Proof. One can possibly prove the above from the Gemara (2) where it says that although there is no taste to water (which is why we don't make a beracha when drinking to clear one's throat), if one drinks water to quench his thirst, he has to say a *beracha*. One could understand this in two ways. 1) When thirsty, it is a tasty item, or 2) removing thirst, even if it is not a taste issue, is such a big pleasure that *Chazal* equated it with the pleasures of taste to require a *beracha*. **Shu't Hilchos Ketanos** (3)

Conclusion. Your son who has a bitter taste from the wine, can make the berachos and drink himself. If he doesn't want to have the bitter taste, he can do the above-mentioned suggestions.

if he has a bitter taste from it, see **Shu't Bigdei Chamudos** (4).

learns like the second way. If so, removing hunger is also as big a

pleasure as removing thirst and one should make a beracha even

בין הריחים – תבלין מדף היומי – פסחים דף קח.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

ארבע or drank the כזית מצה Therefore. if one ate his "אי**תמר מצה צריד הסיבה.** לא יצא" savs ופ"י,סי' כ"ו **רא"ש"** The "אי**תמר מצה צריד הסיבה**" crout without leaning, he is not אינצא Must drink the יוסירע again. The אינצא p*askens* the same wav.

"ואימתי צריכיו הסיבה. בשעת אכילת כזית מצה וד' כוסות. ושאר אכילתו אם היסב הרי זה משובח" he quotes the **Rambam** בחידושי מרו גרי"ז הלוי מצה Ace at מצות הסיבה be done on the first היית explains that הסיבה be done on the first במצה fo כיזית be done on the first הסיבה that the *mitzvah* of הסיבה be done on the first במצה fo כיזית Therefore, the Rambam says that if one leans for the whole סערדה it is praiseworthy because הסיבה is a די for all the eating, not just אכילת ע"ש. Matzah יוצא he need not eat again since leaning isn't intrinsic to being איז ש. Matzah ע"ש. או'וויש. האוויים ווויש ווויש האווייש ווויש ווויש ווויש ווויש ווויש ווויש ווויש ווויש ווויש של מאוויש ווויש ווויש

The אי"ש paskens "תלמיד לפני רבו אסור להיסב". Based on the above רא"ש that if one ate without leaning he must eat again what is the halacha if one forgot to lean & while eating again, his Rebbi walks in? Since it's forbidden to lean before one's Rebbi, is there now a point to eat the כזית again? Since he won't be leaning anyway? **R' Yitzchok Zilberstein shlit'a** וחשוקי חמד בסחים compares this scenario to one who forgot עלה ויבוא by *Maariv* to make it up or since there is no אילה ויבוא anyway שמונה עשרה by *Maariv* to make it up or since there is no אילה ויבוא (bec. ר"ח is over) what's the point? In this case we say to daven again (תשלומין) so by מצה also, he should eat again even though there will be no הסיבה. In העיב leaning is העיבה וeaning is הסיבה. (pg 78) R' Elyashiv explains that even according to the מגדה של פסח של ר' אלישיב but doesn't. So, in our case, since he has a שכאר when in front of his Rebbi, there is no מוסרע to lean, so there is no חסרנן of not leaning & he should eat the יוצא בלי הסיבה. This helps explain why in cases of פני רבו & כפאוהו לאכול one is יוצא בלי הסיבה. Since he can't lean, he's *patur*. Also, the gemara [ברכות לא:] savs ביסיח, they would be ביכות לא:] savs ברכות לאים. they would be מנחות would gather a מנחות אכילת מצה. R' Elyashiv says that they were איצי even though אסור בעזרה and they couldn't lean, because if one can't lean, it's not

(2) ברכות מד. (3) ביקפב (4) או"ח י"ג

R' Shlomo Ephraim Luntschitz zt"l (Olelos Ephraim) would say:

- Rashi tells us that this ירקהל משה" - Rashi tells us that this ירקהל משה" - Cocurred the day after Yom Kippur. Even after Yom Kippur we still need coming together in unity. While it's important to act properly between Rosh Hashana and Yom Kippur, it's perhaps just as important to act properly between Yom Kippur and Rosh Hashana (rest of the year). The same applies to after Purim, the day of unity as we give Mishloach Manos, Matanos L'evyonim, and the like. After all, Purim is compared to Yom Kippur as it is called Yom KiPurim. It is, of course, no wonder that Parshas Vayakhel usually falls out soon after Purim."

A Wise Man would say: "Don't wrestle with a pig. You'll get dirty, but the pig will enjoy it."

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

You ARE important AND so is your connection to Hashem with יראת שמים (for YOU & for US!) -- PLEASE SIGN!

Mazel Tov to Moshe & Tzippy Biderman & Sholom & Suri Blatt on Dovid & Chanala's Chasuna. May the young couple be zoche to builda Bayis Ne'eman B'Yisroel

103:700+ 855,400,5164

מעשה אבות סימן

וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה ה' כן עשו ויברך אתם משה ... (למ-מג)

On a quiet little street in *Petach Tikva*, lived **R' Aharon Beifus** zt"l, a local Rav, a tzaddik and outstanding talmid chacham, who possessed a gentle spirit and love of every single Jew. Sadly, he and his wife were never blessed with children of their own, yet if one were to peer into the Beifus's home at any time of the day or night, it would reflect a home that truly was a piece of Olam Haba. R' Aharon and his Rebbetzin were so sincere about their Avodas Hashem that their mere presence affected the people around them and inspired them to strive for closeness to *Hashem*.

Petach Tikva was the first city of what is now modern-day Israel. It is a thriving, dynamic city, which is integrated in every sense of the word. Residents hail from every ethnic background and level of religious observance. In the building next door to the *Rav*, lived a family that prided themselves on their liberal, secular ways and were far from *Torah* and mitzvah observance. One Shabbos morning, the father was on his porch with a power drill, shattering the peace and tranquility of the neighborhood with ear-splitting noise. Unable to bear the scene of blatant chilul Shabbos, R' Beifus climbed the stairs to the neighbor's fourth-floor apartment, knocked on the door, and when the man answered, said in his sweet, sincere manner, "Please, it is *Shabbos*. People in the neighborhood are going to *shul* or returning from *shul*. Could you please wait until after Shabbos to use your drill?" His words were so genuine, his appeal so innocent, that the neighbor, a proud secularist, actually acquiesced. Yet, the true effects were only manifest in the coming weeks. The man was so impressed by the Ray that he decided to go to shul the following Shabbos, and the Shabbos after, as well. One mitzvah led to another, and ultimately, the entire family returned wholeheartedly to Torah and mitzvos.

Rebbetzin Beifus passed away several years before her husband. In his final years, R' Aharon began to deteriorate physically and suffered from mild dementia. In his last weeks, when he was already very weak and ill, his nephews took turns sitting with him at his bedside and tending to his needs. One evening, when it was only a matter of time until his soul's departure from this world, the Rav suddenly sat up in bed and to the surprise of his two nephews, announced in a loud, clear and coherent voice, "Ich hub gekoift kartelach far di pruste concert." (I purchased tickets to the immodest concert.) With those words, he lay back down, closed his eyes, and returned his *neshama* to *Shamayim*.

Aghast by their righteous uncle's final words on earth, the two nephews began to search the apartment looking for tickets to a concert. They could not find anything of the sort and thought he might have been hallucinating before his death. They decided not to repeat it to anyone, but somehow the story leaked and spread rapidly.

Upon hearing the story, one of the *rabbanim* of *Petach Tikva* explained that he knew what the words meant and why R' Beifus would pronounce them in the moments before his *petirah*. Several years earlier, a massive concert featuring a world-famous celebrity was to take place in one of the huge venues in *Petach Tikva*. It was the talk of town and when R' Aharon heard about the upcoming event, he was horrified at the thought of the blatant *pritzus* in his city and the thousands of residents - religious and secular alike - who, unable to resist the temptation of attending the concert, would stream en masse to the hall and stumble in numerous prohibitions. Without saying another word, he ran straight to the box office and using all the money he had on him, he purchased every available ticket to the show! He took all the tickets and hid them in his house and indeed, it was reported later, that during the actual event, the theater appeared to be mostly empty!

Shortly afterward, R' Aharon visited the **Steipler Gaon**, R' Yaakov Yisroel Kanievsky zt"l, and confessed to his "crime" of purchasing all the tickets to an event that breached every boundary of tznius. He looked to the Steipler for guidance.

Replied the Steipler, "These tickets are your entrance tickets into Gan Eden!" For this reason, R' Beifus yelled out these words - just as he was punching his ticket into Olam Haba! (Source: Ray Shlomo Levenstein - Umatuk Haor)

והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו (יחוקאל מו-י)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

various sacrifices that will be offered during the seven-day inauguration ceremony of the third *Bais HaMikdash*. He then mentions the offering that will be brought on the 14th day of Nissan in the Messianic Era which reflects the theme of Parshas Hachodesh where Moshe Rabbeinu instructed Bnei Yisroel to prepare and bring the Korban Pesach in Egypt.

Interestingly, while detailing the actual service, Yechezkel HaNavi states that, "the prince shall enter with them [the commonfolk] when they enter [the Azarah] and leave when they leave." This seems to be an innocuous statement, so why was it even mentioned?

In this week's Haftorah, Yechezkel HaNavi details the explicitly mentioned this in order to teach Klal Yisroel the valuable lesson of how one should act before *Hashem*. There are some who "make it" in society and they expend inordinate amounts of money and time making sure people know of their elevated social status. Unfortunately, artificial honor and prestige leads to feelings of entitlement which have no substance and they will undoubtedly be lost in due time. Chazal predict that such a person will surely become distant from Hashem, since "there is no haughtiness before the Almighty."

Thus, although a *Nasi* deserves extra honor in other arenas, in the Bais HaMikdash, before Hashem, no one person is more honorable than another, and he must enter alongside the The Chasam Sofer zt''l explains that Yechezkel HaNavi rest of his fellow brethren as a show of deference to Hashem.

ויהי מאת ככר הכסק לצקת את אדני הקדש ואת אדני באת אדני הקדש ואת אדני באת אדני הקדש ואת אדני ב הפרכת מאת אדנים למאת הכבר כבר לאדן ... (לה-כו) FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Throughout the parshivos dealing with the construction of the Mishkan, the Torah states that numerous parts of the Mishkan and its keilim were covered in gold or made from solid gold. If so, might we ask, why were the adanim, the very foundation of the *Mishkan*, covered only in silver and not good? One would assume that this foundational aspect of the Mishkan deserves the highest quality, right? Assuming the question is legitimate, I would like to propose the following machshava. The **Baal HaTurim** says that the 100 berachos one should recite daily, correspond to the 100 adanim (sockets) What is the deeper meaning behind this correlation between adanim and meah berachos b'chol yom? As we know, the concept of meah berachos was instituted by Dovid HaMelech to halt a mageifa, a deadly plague, that had become an existential threat to the Jewish people. The reasoning was that through the recital of 100 blessings each and every day, a *Yid* can strengthen his *emunah* and realize *Hashem's* presence in the world, thus dispelling the need for sickness and death.

The foundation of Yiddishkeit is Emunah B'Hashem. Thus, the adanim and the purpose of the meah berachos share a common theme. They are both foundational. Gold is a precious commodity; more rare than silver. Silver is more common The *Torah* is teaching us that our *emunah* must be in abundance, like silver - as well as clean and pristine as silver.

In addition, the *adanim* were comprised of the *machatzis hashekel*, which was the people's donations. This symbolizes that emunah is critical for each and every vid. Emunah is the fuel we need to actualize our dreams and destinies. We say in davening, in Ahava Raba: "בעבור אבותינו שבטחו - the prerequisite for Matan Torah was bitachon and a true belief in Hakadosh Boruch Hu and the strength He gives to each one of us. By strengthening our emunah through increasing our *kavana* in our daily *berachos*, may we then merit בניסן עתידין ליגאלו" - as we read *Parshas HaChodesh* this week.

משל למה הדבר דומה

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ... (לה-א)

משל: It is said in the name of certain prominent *chassidim* that the Sefer Noam Elimelech does not contain a section on Parshas Vavakhel, since the holy Rebbe, R' Elimelech of Lizhensk zt", passed away during the week of this parsha (21 Adar). This hints at the idea that Moshe Rabbeinu is not mentioned in Parshas Tetzaveh since he asked *Hashem* to remove him from His "book." Similarly, when the *Noam Elimelech* left this world, that week's parsha is not included in his "book."

The Chozeh of Lublin zt"l and the Ohev Yisroel of Apt zt"l always spent Simchas Torah with their Rebbe, R' Elimelech, in Lizhensk. One year, they could not come for Yom Toy, and the Rebbe was very distraught. His son, R' Elazar, asked him why he was so distressed.

"We still have many other distinguished Yidden and Tzaddikim spending Yom Tov with us." said R' Elazar.

R' Elimelech answered, "My son, I am in the midst of building the Heavenly Temple, vessel by vessel. I need my best and brightest talmidim to work with me together, in unison. When I say the posuk, 'קומה ה' למנוחתך' - 'Arise, Hashem, to the place where You rest,' my disciples are bringing the *Aron Kodesh* into the Sanctuary. Now I have no one here who is like them who can do this holy task."

נמשל: Achdus, the idea of unity and togertheness, is one that manifests itself in so many areas of Avodas Hashem. There is almost nothing *Hashem* loves more than to see His children, *Bnei Yisroel*, acting with unity in every aspect of their lives. We, too, are building the third Bais HaMikdash and every single Jew is needed to pull his weight. Let us see to it that our *achdus* is what brings our ultimate redemption.

החודש הזה לכם ראש חדשים ראשוז הוא לכם לחדשי השנה (שייך לפרשת החודש שמות יב-ב)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The great liberation that takes place every year on *Pesach* actually begins on *Rosh Chodesh Adar. Chazal* teach us that there is a four step process to real spiritual growth that is the real preparation for the great and lofty heights we are meant to achieve on Pesach. The secret code to spiritual greatness is S-Z-P-H. The S stands for SHEKALIM. When Rosh Chodesh Adar comes along, we read *Parshas Shekalim*. It discusses the *machatzis hashekel* that every single Jew had to donate to the *Mishkan* no matter who they were and how much money they had or didn't have. It is the very first step in raising yourself up and that is accomplished through giving. A Jew must see himself as a half-shekel, a half-made person. By being humble and other focused, a person will set into motion the first of the four steps to true greatness and liberation from his personal *Mitzrayim*.

Step Two is ZACHOR. The *Shabbos* before *Purim*, we read the portion of the *Torah* that tells us to remember what *Amalek* did to us and to obliterate him from this world. Amalek represents all of the evil forces in this world. Amalek is anything and everything that takes us away from having a real relationship with *Hashem*. So, before *Pesach*, we need to make a great effort to figure out who Amalek is in our personal lives and then get rid of him. This will automatically take us to the next level.

Step Three is PARAH. We read about the *Parah Aduma*, the ashes that brought about purification to the impure. Getting ready for *Pesach* means ourselves. On *Pesach*, we have so many *mitzvos* that revolve around the mouth. Eating *matza* and telling over the story of Yetzias Mitzrayim. In order to be able to do this properly, we must purify our thoughts and our speech, turning PE-SACH, our speaking mouths, into PE-TZACH, a sparkling clean, and purified mouth that is used for words of *Torah*.

By doing this, we will be ready for Step Four, HACHODESH - rejuvenating ourselves (re-JEW-venating) and raising ourselves up before *Pesach* to be a great and holy nation and achieving the freedom to become the greatest people we can be.